

Soest, Oude Kerk
zondag 21 juli, 15:30-16:30

Henk Verhoef, orgel

Programma

Joseph Haydn (1732–1809) - Symfonie nr. 71 in Bes (arr. C. Stegmann, ca. 1812)

- I. Adagio - Allegro con brio
- II. Adagio (thema met variaties)
- III. Menuet - Trio - Menuet
- IV. Vivace

François-Joseph Fétis (1784–1871) - uit *Six Messes pour l'Orgue*:

- Kyrie (Grand jeu) · Benedictus (Jeux de fonds) · Cantabile (Hautbois)
Andante sostenuto (Viole de Gambe) · Allegro vivo (Cornet)

Ernst Pepping (1901–1981) - twee koralen uit *Großes Orgelbuch*:

- Wie soll ich dich empfangen
Zeuch ein zu deinen Toren

Darius Milhaud, 1892–1974 - Petite suite pour orgue

- I. Entrée
- II. Prière
- III. Cortège

Over het programma

In de tijd dat Albert van Gruisen het orgel bouwde dat nu in de Oude Kerk staat, moet in veel kerken op zondag feestelijke muziek geklonken hebben. In de katholieke kerken waren missen van Mozart en Haydn favoriet, maar ook in de protestantse kerken klonk muziek in de stijl van de Weense klassieken, of de vroege romantici. De teksten waren natuurlijk religieus, maar de muziek was niet anders dan die van de opera, het theater of de concertzaal. Dit programma opent met twee werken in die stijl. Een symfonie van Haydn, in een bewerking van diens jongere tijdgenoot Stegmann. Muziek waarin het orgel als orkest kan klinken, zoals in het tweede deel, waarin we de fluiten, de hobo's of de fagot allemaal aan bod komen. Daarna speel ik vijf korte stukken van de vooral als musicoloog bekende Fétis. De stukken zijn bedoeld om tijdens de mis te klinken in afwisseling met een koor, en zijn geschreven in een opera-achtige stijl die we nu misschien niet meer zo snel met kerkmuziek associëren, maar die het orgel als het ware op het lijf is geschreven.

Maar zoals elk goed orgel, overtuigt het orgel van Soest ook in muziek uit andere tijden. Na Fétis klinken twee koraalvoorspelen van Ernst Pepping. Pepping was gefascineerd door de muziek van renaissance en barok, en past met voorliefde strenge vormen toe, zoals de canon. Hij bereikt daarmee een heel intiem, ernstig effect. Tegenover die ernst staat ten slotte de suite van Milhaud als een bont expressionistisch schilderij, waarin het is alsof de componist de twee hoekdelen extra opgewekt-lawaaierig heeft gemaakt, om het mysterieuze middendeel des te mooier te laten uitkomen.

Over de organist

Henk Verhoef studeerde orgel aan het Sweelinck Conservatorium Amsterdam bij Bernard Bartelink en Piet Kee, en behaalde het diploma Uitvoerend Musicus 'cum laude'. Met een beurs van het Ministerie van WVC en het Prins Bernhard Fonds studeerde hij een jaar bij André Isoir te Parijs. Hij werd prijswinnaar van het Albert Schweitzer Orgelconcours en van het Haarlemse César Franck Concours. Hij heeft een internationale carrière als concertorganist, geeft masterclasses op het gebied van interpretatie en improvisatie, en is veelgevraagd jurylid bij internationale concoursen.

Henk Verhoef is organist van de Nieuwe Kerk te Amsterdam, en organist en beiaardier van de Vrije Universiteit. Hij redigeerde een aantal Nederlandse Orgelmonografieën en publiceerde over muziek, orgels en beiaarden, maar ook over de kunst en architectuur van de Hollandse zeventiende eeuw. Hij is adviseur bij restauraties van orgels, beiaarden en luidklokken. Hij was betrokken bij de laatste restauratie van het orgel in de Oude Kerk te Amsterdam, en op dit moment bij de restauratie van de luidklokken in de Kathedraal van Antwerpen.

Behalve organist en beiaardier is Henk Verhoef ook koordirigent. Hij leidt Camerata Oude Kerk en is stadsbeiaardier van Ootmarsum, Woerden en Monnickendam. Voor zijn werk in de laatste stad kende de Vereniging Oud-Monnickendam hem in 2023 de prestigieuze prijs 'De Monnick' toe.